

v provozu této železnice, a provésti na vlastní účet taková opatření, jichž je podle rozhodnutí této ministerstva jinak zapotřebí v zájmu veřejném.

§ 3.

Státní správa železniční má právo účelným vedením, po případě sloučením služby a prostředků provozních tratí státních a tratí soukromých, které spravuje podle tohoto zákona zabezpečiti výkon železniční služby tak, aby odpovídal zájmům veřejným.

§ 4.

Převzetím správy železnice přecházejí na státní správu železniční veškerá práva ze smluv služebních vůči veškerým zaměstnancům této železnice s tím, že tito po stránce disciplinární podléhají předpisům československých státních drah.

S výhradou nabytých práv zaměstnanců z dosavadních smluv služebních má ministerstvo železnic právo rozšířiti na tyto zaměstnance také ostatní předpisy služebních a pracovních řádů, jakož i předpisy o pojišťování penzijním, nemocenském a úrazovém, platné u československých státních drah. Zastupitelské sbory personální, pokud v době převzetí u soukromých drah řádně zvoleny byly, zachovávají se v dosavadním oboru své působnosti.

Státní správa železniční má právo dle služební potřeby přesazovati zaměstnance té které železnice, jejíž správa podle tohoto zákona byla převzata, na jiné tratí státem provozované a naopak zaměstnance těchto tratí na tratí takové železnice soukromé.

Státní správa železniční ponechá ve službě veškeré železniční zaměstnance převzaté železnice. Odmítne-li některý zaměstnanec další setrvání ve službě, bude mu vyměřen, i když není splněna podmínka služební nezpůsobilosti, odpovídný požitek, anebo, nemá-li dosud penzijního oprávnění, odbytné, resp. vrácení příspěvků podle předpisu stanov zaopatřovacích fondů převzaté železnice, jak platily v době převzetí správy této železnice. Po dobu jednoho roku ode dne odmítnutí se strany zaměstnavcovy obdrží však zaměstnanec takový nejméně plně poslední stálé služební požitky.

§ 5.

Podrobnosti správy tratí převzatých do správy státní upraví se dle zásad tohoto zákona smlouvou provozní, kterou státní správa železniční s koncesionářem sjedná. Nedojde-li ve lhůtě stanovené ministerstvem železnic k dohodě, rozhodne ministerstvo železnic.

Koncesionář jest však povinen, nehledě k jednání o tuou smlouvu provozní, odevzdati železnici v den, který určí ministerstvo železnic, do správy státní podle tohoto zákona.

§ 6.

Zákona tohoto lze použiti i na ty soukromé železnice, které jsou již ve správě státní.

Ustanovení tohoto zákona nedotýkají se nikterak práv majitelů ať akcií, ať prioritních obligací, vyplývajících z listin koncesních.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provésti jej ukládá se ministru železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Burger v. r.

Čís. 691.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se určuje podle §u 99 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., doba organizace řádných soudů I. a II. stolice a veškerých soudů vojenských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Doba jednoho roku od vyhlášení tohoto zákona platí pro řádné soudy I. a II. stolice a veškeré soudy vojenské za dobu jejich nové organizace ve smyslu §u 99 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provésti jej náleží ministrům spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Husák v. r.

Dr. Popelka v. r.

Čís. 692.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se vláda zmocňuje, aby jmenovala ústřední správní komisi pro sjednocenou obec pražskou,

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: